

Núm. Exp.: 2022/S062/0001
Dependència: Gestió Tributaria
Adreça electrònica: tributs@xirivella.es

6. IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA.

Art.1r. Disposició general.

D'acord amb el que es preveu en l'article 59 en relació amb l'article 15.2, tots dos del Reial decret legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, s'estableix l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, regulat pels articles 104 a 110 del Reial decret legislatiu 2/2004 citat.

Art. 2n. Fet imposable.

1. Constitueix el fet imposable de l'impost l'increment de valor que experimenten els terrenys de naturalesa urbana manifestat a conseqüència de la transmissió de la propietat per qualsevol títol o de la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi limitatiu del domini sobre els béns citats.

2. Tenen la consideració de terrenys de naturalesa urbana el sòl urbà, el susceptible d'urbanització i l'urbanitzable programat des del moment en què s'aprova un programa d'actuació urbanística; els terrenys que disposen de vies pavimentades o que han posat vorada a les voreres i que a més disposen de clavegueram, subministrament d'aigua, subministrament d'energia elèctrica i enllumenat públic, i els que estan ocupats per construccions de naturalesa urbana.

De conformitat amb la disposició addicional segona de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, tenen la consideració d'urbanitzables els terrenys que així classifica el planejament i estan inclosos en sectors, així com la resta de sòl classificat com a urbanitzable a partir del moment d'aprovació de l'instrument urbanístic que el desenvolupa.

3. No està subjecte a aquest impost l'increment de valor que experimenten els terrenys que tinguen la consideració de rústics a l'efecte de l'Impost sobre Béns immobles. En conseqüència amb això, està subjecte l'increment de valor que experimenten els terrenys que hagen de tindre la consideració d'urbans, a l'efecte d'aquest Impost sobre Béns immobles, amb independència que estiguen o no contemplats com a tals en el Cadastre o en el Padró d'aquell. A l'efecte d'aquest impost, estarà així mateix subjecte al mateix l'increment de valor que experimenten els terrenys integrats en els béns immobles classificats com de característiques especials a l'efecte de l'Impost sobre Béns immobles.

4. No es produirà la subjecció a l'impost en els supòsits d'aportacions de béns i drets realitzades pels cònjuges a la societat conjugal, adjudicacions que al seu favor i en paga d'elles es verifiquen i transmissions que es facen als cònjuges en paga dels seus havers comuns.

Tampoc es produirà la subjecció a l'impost en els supòsits de transmissions de béns immobles entre cònjuges o a favor dels fills, a conseqüència del compliment de sentències en els casos de nul·litat, separació o divorci matrimonial, siga com siga el règim econòmic matrimonial.

5. No es reportarà l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions de béns immobles efectuades a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració

Bancària, S.A. regulada en la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, que se li hagen transferit, d'acord amb el que s'estableix en l'article 48 del Reial decret 1559/2012, de 15 de novembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de les societats de gestió d'actius.

No es produirà la meritació de l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions realitzades per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, S.A., a entitats participades directament o indirectament per aquesta Societat en almenys el 50 per cent del capital, fons propis, resultats o drets de vot de l'entitat participada en el moment immediatament anterior a la transmissió, o a conseqüència d'aquesta.

No es reportarà l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions realitzades per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, S.A., o per les entitats constituïdes per aquesta per a complir amb el seu objecte social, als fons d'actius bancaris, a què es refereix la disposició addicional dècima de la Llei 9/2012, de 14 de novembre.

No es reportarà l'impost per les aportacions o transmissions que es produïsquen entre els citats Fons durant el període de temps de manteniment de l'exposició del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària als Fons, previst en l'apartat 10 d'aquesta disposició addicional dècima.

En la posterior transmissió dels immobles s'entendrà que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor dels terrenys no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions previstes en aquest apartat.

6. No es produirà la subjecció a l'impost en les transmissions de terrenys respecte dels quals es constate la inexistència d'increment de valor per diferència entre els valors d'aquests terrenys en les dates de transmissió i adquisició.

Per a això, l'interessat a acreditar la inexistència d'increment de valor haurà de declarar la transmissió, així com aportar els títols que documenten la transmissió i l'adquisició, entenent-se per interessats, a aquest efecte, les persones o entitats a què es refereix l'article 4 d'aquesta ordenança.

Per a constatar la inexistència d'increment de valor, com a valor de transmissió o d'adquisició del terreny es prendrà en cada cas el major dels següents valors, sense que a aquest efecte puguin computar-se les despeses o tributs que graven aquestes operacions: el que conste en el títol que documente l'operació o el comprovat, en el seu cas, per l'Administració tributària.

Quan es tracte de la transmissió d'un immoble en el qual hi haja sòl i construcció, es prendrà com a valor del sòl a aquest efecte el que resulte d'aplicar la proporció que represente en la data de meritació de l'impost el valor cadastral del terreny respecte del valor cadastral total i aquesta proporció s'aplicarà tant al valor de transmissió com, en el seu cas, al d'adquisició.

Si l'adquisició o la transmissió haguera sigut a títol lucratiu s'aplicaran les regles dels paràgrafs anteriors prenent, si escau, pel primer dels dos valors a comparar assenyalats anteriorment, el declarat en l'Impost sobre Successions i Donacions.

En la posterior transmissió dels immobles als quals es refereix aquest apartat, per al còmput del nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor dels terrenys, no es tindrà en compte el període anterior a la seua adquisició. El que es disposa en aquest paràgraf no serà aplicable en els supòsits d'aportacions o transmissions de béns immobles que resulten no subjectes en virtut del que es disposa en l'apartat 3 d'aquest article o en la disposició adicional segona de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost de societats.

Art.3r. Exempcions.

1. Estan exempts d'aquest impost els increments de valor que es manifesten a conseqüència de:

- a) La constitució i la transmissió de qualsevol dret de servitud.
- b) Les transmissions de béns que es troben dins del perímetre delimitat com a Conjunt Historicartístic, o hagen sigut declarats individualment d'interés cultural, segons el que s'estableix en la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, quan els seus propietaris o titulars de drets reals acrediten que han realitzat al seu càrrec obres de conservació, millora o rehabilitació en aquests immobles. A aquest efecte, l'ordenança fiscal establirà els aspectes substantius i formals de l'exempció.
- c) Les transmissions realitzades per persones físiques en ocasió de la dació en pagament de l'habitatge habitual del deutor hipotecari o garant d'aquest, per a la cancel·lació de deutes garantits amb hipoteca que recaiga sobre la mateixa, contretes amb entitats de crèdit o qualsevol altra entitat que, de manera professional, realitze l'activitat de concessió de préstecs o crèdits hipotecaris.**

Així mateix, estaran exemptes les transmissions de l'habitatge en què concórreguen els requisits anteriors, realitzades en execucions hipotecàries judicials o notariales.

Per a tindre dret a l'exempció es requereix que el deutor o garant transmissor o qualsevol altre membre de la seua unitat familiar no dispose, en el moment de poder evitar l'alienació de l'habitatge, d'altres béns o drets en quantia suficient per a satisfer la totalitat del deute hipotecari. Es presumirà el compliment d'aquest requisit. No obstant això, si amb posterioritat es comprova el contrari, es procedirà a girar la liquidació tributària corresponent.

A aquest efecte, es considerarà habitatge habitual aquella en la qual haja figurat empadronat el contribuent de manera ininterrompuda durant, almenys, els dos anys anteriors a la transmissió o des del moment de l'adquisició si aquest termini fora inferior als dos anys.

Respecte al concepte d'unitat familiar, s'estarà al que es disposa en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Imposts de societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni. A aquest efecte, s'equipararà el matrimoni amb la parella de fet legalment inscrita.

Respecte d'aquesta exempció, no resultarà d'aplicació el que es disposa en l'article 9.2 d'aquesta Llei.

2. Així mateix, estaran exempts d'aquest impost els corresponents increments de valor quan l'obligació de

satisfer aquell recaiga sobre les següents persones:

- a) L'Estat, les Comunitats Autònomes i les entitats locals, a les quals pertanga el municipi, així com els Organismes autònoms de l'Estat i les entitats de dret públic d'anàleg caràcter de les Comunitats Autònomes i d'aquestes entitats locals.
- b) El municipi de la imposició i altres entitats locals integrades o en les quals s'integre aquest municipi, així com les seues respectives entitats de dret públic d'anàleg caràcter els Organismes autònoms de l'Estat.
- c) Les institucions que tinguen la qualificació de benèfiques o de benèfic-docents.
- d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les Mutualitats de Previsió Social regulades en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.
- e) Els titulars de concessions administratives revertibles respecte als terrenys afectes a aquestes.
- f) La Creu Roja Espanyola.
- g) Les persones o entitats al favor de les quals s'haja reconegut l'exempció en tractats o convenis internacionals.

Art. 4t. Subjectes passius.

1. És subjecte passiu de l'impost a títol de contribuent:

- a) En les transmissions de terrenys o en la constitució o transmissió de drets reals de gaudi limitatius del domini, a títol lucratiu, la persona física o jurídica, o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que adquirira el terreny o aquell a favor del qual es constituïska o es transmeta el dret real de què es tracte.
- b) En les transmissions de terrenys o en la constitució o transmissió de drets reals de gaudi limitatiu del domini, a títol oneros, la persona física o jurídica, o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que transmeta el terreny o aquell a favor del qual es constituïska o es transmeta el dret real de què es tracte.

2. En els supòsits a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior, tindrà la consideració de subjecte passiu substitutiu del contribuent, la persona física o jurídica o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que adquirira el terreny o en favor de la qual es constituïska o transmeta el dret real de què es tracte, quan el contribuent siga una persona física no resident a Espanya.

Art. 5é. Base imposable.

1. La base imposable d'aquest impost està constituïda per l'increment del valor dels terrenys posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de vint anys, i es determinarà, sense perjudici del que es disposa en l'apartat 5 d'aquest article, multiplicant el valor del terreny en el moment de la meritació calculada conforme al que s'estableix en els seus apartats 2 i 3, pel coeficient que corresponga al període de generació conforme al que es preveu en el seu apartat 4.

2. El valor del terreny en el moment de la meritació resultarà del que s'estableix en les següents regles:

- a) En les transmissions de terrenys, el valor dels mateixos en el moment de la meritació serà el que tinguen determinat en aquest moment a l'efecte de l'Impost sobre Béns immobles.

No obstant això, quan aquest valor siga conseqüència d'una ponència de valors que no reflectisca modificacions de planejament aprovades amb posterioritat a l'aprovació de la citada ponència, es podrà

liquidar provisionalment aquest impost conformement al mateix. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'aplicarà el valor dels terrenys una vegada s'haja obtingut conforme als procediments de valoració col·lectiva que s'instruïsquen, referit a la data de la meritació. Quan aquesta data no coincidisca amb la d'efectivitat dels nous valors cadastrals, aquests es corregiran aplicant els coeficients d'actualització que corresponguen, establits a aquest efecte en les Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat.

Quan el terreny, fins i tot sent de naturalesa urbana o integrat en un bé immoble de característiques especials, en el moment de la meritació de l'impost no tinga determinat valor cadastral en aquest moment, l'Ajuntament podrà practicar la liquidació quan el referit valor cadastral siga determinat, referint aquest valor al moment de la meritació.

b) En la constitució i transmissió de drets reals de gaudi limitatius del domini, els percentatges anuals continguts en l'apartat 4 d'aquest article, s'aplicaran sobre la part del valor definit en la lletra anterior que represente, respecte d'aquest, el valor dels referits drets calculat mitjançant l'aplicació de les normes fixades a l'efecte de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats i en particular dels preceptes següents:

A) USDEFUIT

- a) S'entén que el valor de l'usdefruit i dret de superfície temporal és proporcional al valor del terreny, a raó del 2% per cada període d'un any, sense que mai excedisca del 70%.
- b) En els usdefruits vitalicis, es considera que el valor és igual al 70% del valor total del terreny si l'usufructuari té menys de vint anys, valor que minora a mesura que l'edat augmenta en la proporció del 1,1% menys per cada any més, amb el límit mínim del 10% del valor total.
- c) Si l'usdefruit constituït a favor d'una persona jurídica s'estableix per a un terme superior a trenta anys o per un temps indeterminat, s'ha de considerar fiscalment una transmissió de plena propietat subjecta a condició resolutòria.
- d) En cas que hi haja diversos usufructuaris vitalicis que adquiriren simultàniament el dret indivisible, és l'usufructuari de menor edat el que ha de valorar el dret d'usdefruit.
- e) En cas que hi haja dos o més usufructuaris vitalicis successius, s'ha de valorar cada usdefruit successiu tenint en compte l'edat de l'usufructuari respectiu.

B) ÚS I HABITATGE.

El valor dels drets reals d'ús i habitatge és el que resulta d'aplicar el 75% del valor del terreny sobre el qual s'ha imposat d'acord amb les regles corresponents a la valoració dels usdefruits temporals o vitalicis, segons els casos.

C) NUA PROPIETAT.

El valor dels drets de la nua propietat ha de fixar-se d'acord amb la diferència entre el valor de l'usdefruit, ús o habitatge i el valor total del terreny. En els usdefruits vitalicis que, al mateix temps siguen temporals, la nua propietat es valorarà aplicant de les regles anteriors, aquella que li atribuirà menor valor.

En l'usdefruit a què es refereixen les lletres a) i e), la nua propietat ha de valorar-se segons l'edat del més jove dels usufructuaris instituïts.

c) En la constitució o transmissió del dret a elevar una o més plantes sobre un edifici o terreny, o del dret de realitzar la construcció sota sòl sense implicar l'existència d'un dret real de superfície, els percentatges anuals continguts en l'apartat 4 d'aquest article s'aplicaran sobre la part del valor definit en el paràgraf a) que represente, respecte d'aquest, el mòdul de proporcionalitat fixat en l'escriptura de transmissió o, en defecte

d'això, el que resulte d'establir la proporció entre la superfície o volum de les plantes a construir en vol o subsol i la total superfície o volum edificats una vegada construïdes aquelles.

d) En els supòsits d'expropiacions forçoses, els percentatges anuals continguts en l'apartat 3 d'aquest article s'aplicaran sobre la part del preu just que corresponga al valor del terreny, llevat que el valor definit en el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior fora inferior, i en aquest cas prevaldrà aquest últim sobre el preu just.

3. Quan es modifiquen els valors cadastrals a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, es prendrà, com a valor del terreny, o de la part d'aquest que corresponga segons les regles contingudes en els apartats anteriors, l'import que resulte d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció que a continuació s'indica per als cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals.

Exercici	Reducció
1	60%
2	55%
3	50%
4	45%
5	40%

La reducció prevista en aquest apartat no serà aplicable als supòsits en els quals els valors cadastrals resultants del procediment de valoració col·lectiva a què aquell es refereix siguin inferiors als fins llavors vigents.

El valor cadastral reduït en cap cas podrà ser inferior al valor cadastral del terreny abans del procediment de valoració col·lectiva.

4. El període de generació de l'increment de valor serà el nombre d'anys al llarg dels quals s'haja posat de manifest aquest increment.

En els supòsits de no subjecció, llevat que per llei s'indique una altra cosa, per al càlcul del període de generació de l'increment de valor posat de manifest en una posterior transmissió del terreny, es prendrà com a data d'adquisició, a l'efecte del que es disposa en el paràgraf anterior, aquella en la qual es va produir l'anterior meritació de l'impost.

En el còmput del nombre d'anys transcorreguts es prendran anys complets, és a dir, sense tindre en compte les fraccions d'any. En el cas que el període de generació siga inferior a un any, es prorratejarà el coeficient anual tenint en compte el nombre de mesos complets, és a dir, sense tindre en compte les fraccions de mes.

El coeficient a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, calculat conforme al que es disposa en els apartats anteriors, serà el que corresponga dels aprovats per l'ajuntament segons el període de generació de l'increment de valor, sense que pugui excedir dels límits següents:

Període de generació	Coeficient
Inferior a 1 any.	0,14
1 any.	0,13
2 anys.	0,15
3 anys.	0,16
4 anys.	0,17
5 anys.	0,17

Període de generació	Coefficient
6 anys.	0,16
7 anys.	0,12
8 anys.	0,10
9 anys.	0,09
10 anys.	0,08
11 anys.	0,08
12 anys.	0,08
13 anys.	0,08
14 anys.	0,10
15 anys.	0,12
16 anys.	0,16
17 anys.	0,20
18 anys.	0,26
19 anys.	0,36
Igual o superior a 20 anys.	0,45

Aquests coeficients màxims seran actualitzats anualment mitjançant norma amb rang legal, podent dur-se a terme aquesta actualització mitjançant les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Si, a conseqüència de l'actualització referida en el paràgraf anterior, algun dels coeficients aprovats per la vigent ordenança fiscal resultara ser superior al corresponent nou màxim legal, s'aplicarà aquest directament fins que entre en vigor la nova ordenança fiscal que corregisca aquest excés.

5. Quan, a instàncies del subjecte passiu, conforme al procediment establert en l'article 2.6 d'aquesta Ordenança, es constata que l'import de l'increment de valor és inferior a l'import de la base imposable determinada conformement al que es disposa en els apartats anteriors d'aquest article, es prendrà com a base imposable l'import d'aquest increment de valor.

Art. 6é. Quota tributària.

La quota tributària de l'impost serà el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

Art. 7é. Tipus de gravamen

El tipus de gravamen és del 25,00%.

Art. 8é. Meritació.

1. L'impost es merita:

- Quan es transmet la propietat del terreny, siga a títol onerós o títol gratuït, inter vivos o mortis causa, en la data de la transmissió.
- Quan es constitueix o es transmet qualsevol dret real de gaudi limitatiu del domini, en la data de la constitució o de la transmissió.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, es considera data de la transmissió:

- En els actes o en els contractes inter-vius, la de l'atorgament del document públic i, si es tracta de

documents privats, la de la incorporació o inscripció en un registre públic o la del deslliurament a un funcionari públic per raó del seu ofici.

b) En les transmissions mortis causa, la de la defunció del causant.

c) En les subhastes judicials, administratives o notarials, es prenguera la data de l'acte o provisió aprovat la rematada si en el mateix queda constància del lliurament de l'immoble. En qualsevol cas, s'estarà a la data del document públic.

d) En les expropiacions forçoses, la data de l'acta d'ocupació.

3. En el cas que es declare o es reconega judicialment o administrativament que ha tingut lloc la nul·litat, la rescissió o la resolució de l'acte o del contracte que determina la transmissió del dret real de gaudi sobre aquest contracte, el subjecte passiu té dret a la devolució de l'impost pagat, sempre que aquest acte o contracte no li haja comportat cap efecte lucratiu i que reclame la devolució en l'acabe de quatre anys des que la resolució va ser ferma.

S'entén que hi ha efecte lucratiu quan no es justifica que els interessats han de fer les devolucions recíproques a què fa referència l'article 1295 del Codi Civil. Encara que l'acte o el contracte no hagen produït efectes lucratius, si la rescissió o la resolució es declara per incompliment de les obligacions del subjecte passiu de l'impost no li correspondrà cap devolució.

4. Si el contracte queda sense efecte per acord mutu de les parts contractants, no procedeix la devolució de l'impost pagat, i haurà de considerar-se com un acte nou sotmés a tributació. En aquest cas de mutu acord, ha de considerar-se l'avenença en acte de conciliació i assentiment de la demanda.

5. La qualificació dels actes o contractes entre els quals hi ha establida alguna condició ha de fer-se d'acord amb les prescripcions del Codi Civil. En el cas que siga suspensiva, l'impost no ha de liquidar-se fins que aquesta no es complisca. Si la condició és resolutòria, l'impost s'exigeix, llevat que, quan la condició es complisca es faça la devolució oportuna, segons la regla de l'apartat 3 anterior. Es considera que la condició suspensiva s'ha complert quan l'adquirent ha entrat en possessió del terreny.

Art. 96. Gestió de l'impost.

1. Els subjectes passius vindran obligats a presentar davant l'ajuntament la declaració segons el model de declaració preparat a aquest efecte, contenint els elements de la relació tributària imprescindibles per a practicar la liquidació procedent.

Juntament amb la declaració haurà de presentar-se el document que tinga consignat els actes o els contractes que originen la imposició, així com la documentació necessària per al càlcul de la base imposable segons l'opció triada pel subjecte passiu, d'acord amb el que es disposa en l'apartat 5 de l'article 5 d'aquesta ordenança, així com l'acreditació de la no subjecció o exempció de l'impost per alguna de les causes establides en aquesta ordenança.

2. Aquesta declaració haurà de ser presentada en els següents terminis, a comptar des de la data en què es produïska la meritació de l'impost:

a) Quan es tracte d'actes ínter vius, el termini serà de trenta dies hàbils.

b) Quan es tracte d'actes per causa de mort, el termini serà de sis mesos prorrogables fins a un any a sol·licitud del subjecte passiu.

La sol·licitud de pròrroga s'haurà de formalitzar en el termini de 6 mesos des de la meritació de l'impost; ja que en cas contrari la mateixa es desetimará en haver-se reportat els recàrrecs extemporanis de l'art. 27 de la Llei General Tributària.

Art. 10é. Notificacions.

1. Les liquidacions de l'impost es notificaren íntegrament als subjectes passius amb indicació del termini d'ingrés i expressió dels recursos procedents.

2. L'Ajuntament de Xirivella, a l'efecte de practicar la corresponent liquidació, podrà:

- a) Utilitzar les dades consignades per l'obligat tributari en la seua declaració o qualsevol altre que obre en el seu poder.
- b) Requerir a l'obligat perquè aclarisca les dades consignades en la seua declaració o present justificant d'aquests.

3. Realitzades les actuacions de qualificació i quantificació oportunes, l'Ajuntament de Xirivella notificarà, sense més tràmit, la liquidació que procedisca.

Art. 11º.

Igualment, estan obligats a comunicar a l'Ajuntament la realització del fet imposable en els mateixos termes que els subjectes passiu:

- a) En els supòsits previstos per la lletra a) de l'article 4 d'aquesta Ordenança, sempre que s'haja constituït per negoci jurídic interviu, el donant o la persona que constituïska o transmeta el dret real de què es tracte.
- b) En els supòsits previstos per la lletra b) de l'article citat, l'adquirent o la persona a favor de la qual es constituïska o es transmeta el dret real de què es tracte.

Art. 12é.

Els notaris estaran obligats a remetre a l'ajuntament respectiu, dins de la primera quinzena de cada trimestre, relació o índex comprensiu de tots els documents per ells autoritzats en el trimestre anterior, en els quals es continguen fets, actes o negocis jurídics que posen de manifest la realització del fet imposable d'aquest impost, amb excepció dels actes d'última voluntat. També estaran obligats a remetre, dins del mateix termini, relació dels documents privats comprensius dels mateixos fets, actes o negocis jurídics, que els hagen sigut presentats per a coneixement o legitimació de signatures. El previngut en aquest apartat s'entén sense perjudici del deure general de col·laboració establert en la Llei General Tributària.

En la relació o índex que remeten els notaris a l'ajuntament, aquests hauran de fer constar la referència cadastral dels béns immobles quan aquesta referència es corresponga amb els que siguen objecte de transmissió.

Els notaris advertiran expressament als compareixents en els documents que autoritzen sobre el termini dins del qual estan obligats els interessats a presentar declaració per l'impost i, així mateix, sobre les responsabilitats en què incórreguen per la falta de presentació de declaracions.

Art. 13é. Les Administracions tributàries de les comunitats autònomes i de les entitats locals col·laboraran per a l'aplicació de l'impost i, en particular, per a donar compliment

al que s'estableix en els articles 104.5 i 107.5, podent subscriure's per a això els corresponents convenis d'intercanvi d'informació tributària i de col·laboració.

Art. 14é Infraccions i sancions.

En tot el que fa referència a la qualificació de les infraccions tributàries i a la determinació de les sancions que els corresponen en cada cas, s'ha d'aplicar el règim regulat per la Llei general tributària i les disposicions que la complementen i la desenvolupen.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL.

Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generalés de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afecten qualsevol element del present impostat seran aplicable dins de l'àmbit de la present Ordenança.

DISPOSICION FINAL

Una vegada aprovada definitivament aquesta ordenança farà efecte l'endemà de la seua publicació en el Butlletí Oficial de la Província, i continuarà vigent en tant no s'acorde la modificació o derogació.

Núm. Exp.: 2022/S062/0001
Dependència: Gestió Tributaria
Adreça electrònica: tributs@xirivella.es

6. IMPUESTO SOBRE EL INCREMENTO DEL VALOR DE LOS TERRENOS DE NATURALEZA URBANA.

Art.1º. Disposición general.

De acuerdo con lo previsto en el artículo 59 en relación con el artículo 15.2, ambos del Real Decreto Legislativo 2/2004 de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, se establece el impuesto sobre el incremento de valor de los terrenos de naturaleza urbana, regulado por los artículos 104 a 110 del Real Decreto Legislativo 2/2004 citado.

Art. 2º. Hecho imponible.

1. Constituye el hecho imponible del impuesto el incremento de valor que experimentan los terrenos de naturaleza urbana manifestado a consecuencia de la transmisión de la propiedad por cualquier título o de la constitución o transmisión de cualquier derecho real de disfrute limitativo del dominio sobre los bienes citados.

2. Tienen la consideración de terrenos de naturaleza urbana el suelo urbano, el susceptible de urbanización y el urbanizable programado desde el momento en que se aprueba un programa de actuación urbanística; los terrenos que disponen de vías pavimentadas o que han puesto bordillo a las aceras y que además disponen de alcantarillado, suministro de agua, suministro de energía eléctrica y alumbrado público, y los que están ocupados por construcciones de naturaleza urbana.

De conformidad con la disposición adicional segunda de la Ley 6/1998, de 13 de abril, tienen la consideración de urbanizables los terrenos que así clasifica el planeamiento y están incluidos en sectores, así como el resto de suelo clasificado como urbanizable a partir del momento de aprobación del instrumento urbanístico que lo desarrolla.

3. No está sujeto a este impuesto el incremento de valor que experimenten los terrenos que tengan la consideración de rústicos a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles. En consecuencia con ello, está sujeto el incremento de valor que experimenten los terrenos que deban tener la consideración de urbanos, a efectos de dicho Impuesto sobre Bienes Inmuebles, con independencia de que estén o no contemplados como tales en el Catastro o en el Padrón de aquél. A los efectos de este impuesto, estará asimismo sujeto al mismo el incremento de valor que experimenten los terrenos integrados en los bienes inmuebles clasificados como de características especiales a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

4. No se producirá la sujeción al impuesto en los supuestos de aportaciones de bienes y derechos realizadas por los cónyuges a la sociedad conyugal, adjudicaciones que a su favor y en pago de ellas se verifiquen y transmisiones que se hagan a los cónyuges en pago de sus haberes comunes.

Tampoco se producirá la sujeción al impuesto en los supuestos de transmisiones de bienes inmuebles entre cónyuges o a favor de los hijos, como consecuencia del cumplimiento de sentencias en los casos de nulidad, separación o divorcio matrimonial, sea cual sea el régimen económico matrimonial.

5. No se devengará el impuesto con ocasión de las aportaciones o transmisiones de bienes inmuebles efectuadas a la Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la

Reestructuración Bancaria, S.A. regulada en la disposición adicional séptima de la Ley 9/2012, de 14 de noviembre, de reestructuración y resolución de entidades de crédito, que se le hayan transferido, de acuerdo con lo establecido en el artículo 48 del Real Decreto 1559/2012, de 15 de noviembre, por el que se establece el régimen jurídico de las sociedades de gestión de activos.

No se producirá el devengo del impuesto con ocasión de las aportaciones o transmisiones realizadas por la Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A., a entidades participadas directa o indirectamente por dicha Sociedad en al menos el 50 por ciento del capital, fondos propios, resultados o derechos de voto de la entidad participada en el momento inmediatamente anterior a la transmisión, o como consecuencia de la misma.

No se devengará el impuesto con ocasión de las aportaciones o transmisiones realizadas por la Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A., o por las entidades constituidas por esta para cumplir con su objeto social, a los fondos de activos bancarios, a que se refiere la disposición adicional décima de la Ley 9/2012, de 14 de noviembre.

No se devengará el impuesto por las aportaciones o transmisiones que se produzcan entre los citados Fondos durante el período de tiempo de mantenimiento de la exposición del Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria a los Fondos, previsto en el apartado 10 de dicha disposición adicional décima.

En la posterior transmisión de los inmuebles se entenderá que el número de años a lo largo de los cuales se ha puesto de manifiesto el incremento de valor de los terrenos no se ha interrumpido por causa de la transmisión derivada de las operaciones previstas en este apartado.

6. No se producirá la sujeción al impuesto en las transmisiones de terrenos respecto de los cuales se constate la inexistencia de incremento de valor por diferencia entre los valores de dichos terrenos en las fechas de transmisión y adquisición.

Para ello, el interesado en acreditar la inexistencia de incremento de valor deberá declarar la transmisión, así como aportar los títulos que documenten la transmisión y la adquisición, entendiéndose por interesados, a estos efectos, las personas o entidades a que se refiere el artículo 4 de esta ordenanza.

Para constatar la inexistencia de incremento de valor, como valor de transmisión o de adquisición del terreno se tomará en cada caso el mayor de los siguientes valores, sin que a estos efectos puedan computarse los gastos o tributos que graven dichas operaciones: el que conste en el título que documente la operación o el comprobado, en su caso, por la Administración tributaria.

Cuando se trate de la transmisión de un inmueble en el que haya suelo y construcción, se tomará como valor del suelo a estos efectos el que resulte de aplicar la proporción que represente en la fecha de devengo del impuesto el valor catastral del terreno respecto del valor catastral total y esta proporción se aplicará tanto al valor de transmisión como, en su caso, al de adquisición.

Si la adquisición o la transmisión hubiera sido a título lucrativo se aplicarán las reglas de los párrafos anteriores tomando, en su caso, por el primero de los dos valores a comparar señalados anteriormente, el declarado en el Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones.

En la posterior transmisión de los inmuebles a los que se refiere este apartado, para el cómputo del número de años a lo largo de los cuales se ha puesto de manifiesto el incremento de valor de los terrenos, no se tendrá en cuenta el periodo anterior a su adquisición. Lo dispuesto en este párrafo no será de aplicación en los supuestos de aportaciones o transmisiones de bienes inmuebles que resulten no sujetas en virtud de lo dispuesto en el apartado 3 de este artículo o en la disposición adicional segunda de la Ley 27/2014, de 27 de noviembre, del Impuesto sobre Sociedades.

Art.3º. Exenciones.

1. Están exentos de este impuesto los incrementos de valor que se manifiesten a consecuencia de:

- a) La constitución y la transmisión de cualquier derecho de servidumbre.
- b) Las transmisiones de bienes que se encuentren dentro del perímetro delimitado como Conjunto Histórico-Artístico, o hayan sido declarados individualmente de interés cultural, según lo establecido en la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, cuando sus propietarios o titulares de derechos reales acrediten que han realizado a su cargo obras de conservación, mejora o rehabilitación en dichos inmuebles. A estos efectos, la ordenanza fiscal establecerá los aspectos sustantivos y formales de la exención.
- c) Las transmisiones realizadas por personas físicas con ocasión de la dación en pago de la vivienda habitual del deudor hipotecario o garante del mismo, para la cancelación de deudas garantizadas con hipoteca que recaiga sobre la misma, contraídas con entidades de crédito o cualquier otra entidad que, de manera profesional, realice la actividad de concesión de préstamos o créditos hipotecarios.

Asimismo, estarán exentas las transmisiones de la vivienda en que concurren los requisitos anteriores, realizadas en ejecuciones hipotecarias judiciales o notariales.

Para tener derecho a la exención se requiere que el deudor o garante transmitente o cualquier otro miembro de su unidad familiar no disponga, en el momento de poder evitar la enajenación de la vivienda, de otros bienes o derechos en cuantía suficiente para satisfacer la totalidad de la deuda hipotecaria. Se presumirá el cumplimiento de este requisito. No obstante, si con posterioridad se comprobara lo contrario, se procederá a girar la liquidación tributaria correspondiente.

A estos efectos, se considerará vivienda habitual aquella en la que haya figurado empadronado el contribuyente de forma ininterrumpida durante, al menos, los dos años anteriores a la transmisión o desde el momento de la adquisición si dicho plazo fuese inferior a los dos años.

Respecto al concepto de unidad familiar, se estará a lo dispuesto en la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio. A estos efectos, se equiparará el matrimonio con la pareja de hecho legalmente inscrita.

Respecto de esta exención, no resultará de aplicación lo dispuesto en el artículo 9.2 de

esta Ley.

2. Asimismo, estarán exentos de este impuesto los correspondientes incrementos de valor cuando la obligación de satisfacer aquél recaiga sobre las siguientes personas:

a) El Estado, las Comunidades Autónomas y las entidades locales, a las que pertenezca el municipio, así como los Organismos autónomos del Estado y las entidades de derecho público de análogo carácter de las Comunidades Autónomas y de dichas entidades locales.

b) El municipio de la imposición y demás entidades locales integradas o en las que se integre dicho municipio, así como sus respectivas entidades de derecho público de análogo carácter los Organismos autónomos del Estado.

c) Las instituciones que tengan la calificación de benéficas o de benéfico-docentes.

d) Las entidades gestoras de la Seguridad Social y las Mutualidades de Previsión Social reguladas en la Ley 30/1995, de 8 de noviembre, de Ordenación y Supervisión de los Seguros Privados.

e) Los titulares de concesiones administrativas revertibles respecto a los terrenos afectos a las mismas.

f) La Cruz Roja Española.

g) Las personas o entidades a cuyo favor se haya reconocido la exención en tratados o convenios internacionales.

Art. 4º. Sujetos pasivos.

1. Es sujeto pasivo del impuesto a título de contribuyente:

a) En las transmisiones de terrenos o en la constitución o transmisión de derechos reales de disfrute limitativos del dominio, a título lucrativo, la persona física o jurídica, o la entidad a que se refiere el artículo 35.4 de la Ley general tributaria que adquiriera el terreno o aquel a favor del cual se constituya o se transmita el derecho real de que se trate.

b) En las transmisiones de terrenos o en la constitución o transmisión de derechos reales de disfrute limitativo del dominio, a título oneroso, la persona física o jurídica, o la entidad a que se refiere el artículo 35.4 de la Ley general tributaria que transmita el terreno o aquel a favor del cual se constituya o se transmita el derecho real de que se trate.

2. En los supuestos a que se refiere la letra b) del apartado anterior, tendrá la consideración de sujeto pasivo sustitutivo del contribuyente, la persona física o jurídica o la entidad a que se refiere el artículo 35.4 de la Ley general tributaria que adquiriese el terreno o en favor de la cual se constituya o transmita el derecho real de que se trate, cuando el contribuyente sea una persona física no residente en España.

Art. 5º. Base imponible.

1. La base imponible de este impuesto está constituida por el incremento del valor de los terrenos puesto de manifiesto en el momento del devengo y experimentado a lo largo de un periodo máximo de veinte años, y se determinará, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 5 de este artículo, multiplicando el valor del terreno en el momento del devengo calculado conforme a lo establecido en sus apartados 2 y 3, por el coeficiente que corresponda al periodo de generación conforme a lo previsto en su apartado 4.

2. El valor del terreno en el momento del devengo resultará de lo establecido en las siguientes reglas:

a) En las transmisiones de terrenos, el valor de los mismos en el momento del devengo será el que tengan determinado en dicho momento a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

No obstante, cuando dicho valor sea consecuencia de una ponencia de valores que no refleje modificaciones de planeamiento aprobadas con posterioridad a la aprobación de la citada ponencia, se podrá liquidar provisionalmente este impuesto con arreglo al mismo. En estos casos, en la liquidación definitiva se aplicará el valor de los terrenos una vez se haya obtenido conforme a los procedimientos de valoración colectiva que se instruyan, referido a la fecha del devengo. Cuando esta fecha no coincida con la de efectividad de los nuevos valores catastrales, éstos se corregirán aplicando los coeficientes de actualización que correspondan, establecidos al efecto en las Leyes de Presupuestos Generales del Estado.

Cuando el terreno, aun siendo de naturaleza urbana o integrado en un bien inmueble de características especiales, en el momento del devengo del impuesto no tenga determinado valor catastral en dicho momento, el Ayuntamiento podrá practicar la liquidación cuando el referido valor catastral sea determinado, refiriendo dicho valor al momento del devengo.

b) En la constitución y transmisión de derechos reales de goce limitativos del dominio, los porcentajes anuales contenidos en el apartado 4 de este artículo, se aplicarán sobre la parte del valor definido en la letra anterior que represente, respecto del mismo, el valor de los referidos derechos calculado mediante la aplicación de las normas fijadas a efectos del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados y en particular de los preceptos siguientes:

A) USUFRUCTO

a) Se entiende que el valor del usufructo y derecho de superficie temporal es proporcional al valor del terreno, a razón del 2% por cada periodo de un año, sin que nunca exceda del 70%.

b) En los usufructos vitalicios, se considera que el valor es igual al 70% del valor total del terreno si el usufructuario tiene menos de veinte años, valor que minorará a medida que la edad aumenta en la proporción del 1,1% menos por cada año más, con el límite mínimo del 10% del valor total.

c) Si el usufructo constituido a favor de una persona jurídica se establece para un término superior a treinta años o por un tiempo indeterminado, se ha de considerar fiscalmente una transmisión de plena propiedad sujeta a condición resolutoria.

d) En caso de que haya diversos usufructuarios vitalicios que adquiriesen simultáneamente el derecho indivisible, es el usufructuario de menor edad el que ha de valorar el derecho de usufructo.

e) En caso que haya dos o más usufructuarios vitalicios sucesivos, se debe valorar cada usufructo sucesivo teniendo en cuenta la edad del usufructuario respectivo.

B) USO Y VIVIENDA.

El valor de los derechos reales de uso y vivienda es el que resulta de aplicar el 75% del valor del terreno sobre el cual se ha impuesto de acuerdo con las reglas correspondientes a la valoración de los usufructos temporales o vitalicios, según los casos.

C) NUDA PROPIEDAD.

El valor de los derechos de la nuda propiedad ha de fijarse de acuerdo con la diferencia entre el valor del usufructo, uso o vivienda y el valor total del terreno. En los usufructos vitalicios que, al mismo tiempo sean temporales, la nuda propiedad se valorará aplicando de las reglas anteriores, aquella que le atribuyera menor valor.

En el usufructo a que se refieren las letras a) y e), la nuda propiedad ha de valorarse según la edad del más joven de los usufructuarios instituidos.

c) En la constitución o transmisión del derecho a elevar una o más plantas sobre un edificio o terreno, o del derecho de realizar la construcción bajo suelo sin implicar la existencia de un derecho real de superficie, los porcentajes anuales contenidos en el apartado 4 de este artículo se aplicarán sobre la parte del valor definido en el párrafo a) que represente, respecto del mismo, el módulo de proporcionalidad fijado en la escritura de transmisión o, en su defecto, el que resulte de establecer la proporción entre la superficie o volumen de las plantas a construir en vuelo o subsuelo y la total superficie o volumen edificados una vez construidas aquéllas.

d) En los supuestos de expropiaciones forzosas, los porcentajes anuales contenidos en el apartado 3 de este artículo se aplicarán sobre la parte del justiprecio que corresponda al valor del terreno, salvo que el valor definido en el párrafo a) del apartado 2 anterior fuese inferior, en cuyo caso prevalecerá este último sobre el justiprecio.

3. Cuando se modifiquen los valores catastrales como consecuencia de un procedimiento de valoración colectiva de carácter general, se tomará, como valor del terreno, o de la parte de éste que corresponda según las reglas contenidas en los apartados anteriores, el importe que resulte de aplicar a los nuevos valores catastrales la reducción que a continuación se indica para los cinco primeros años de efectividad de los nuevos valores catastrales.

Exercici	Reducció
1	60 %
2	55 %
3	50 %
4	45 %
5	40 %

La reducción prevista en este apartado no será de aplicación a los supuestos en los que los valores catastrales resultantes del procedimiento de valoración colectiva a que aquél se refiere sean inferiores a los hasta entonces vigentes.

El valor catastral reducido en ningún caso podrá ser inferior al valor catastral del terreno antes del procedimiento de valoración colectiva.

4. El periodo de generación del incremento de valor será el número de años a lo largo de los cuales se haya puesto de manifiesto dicho incremento.

En los supuestos de no sujeción, salvo que por ley se indique otra cosa, para el cálculo del periodo de generación del incremento de valor puesto de manifiesto en una posterior transmisión del terreno, se tomará como fecha de adquisición, a los efectos de lo dispuesto en el párrafo anterior, aquella en la que se produjo el anterior devengo del impuesto.

En el cómputo del número de años transcurridos se tomarán años completos, es decir, sin tener en cuenta las fracciones de año. En el caso de que el periodo de generación sea inferior a un año, se prorrateará el coeficiente anual teniendo en cuenta el número de meses completos, es decir, sin tener en cuenta las fracciones de mes.

El coeficiente a aplicar sobre el valor del terreno en el momento del devengo, calculado conforme a lo dispuesto en los apartados anteriores, será el que corresponda de los

aprobados por el ayuntamiento según el periodo de generación del incremento de valor, sin que pueda exceder de los límites siguientes:

Periodo de generación	Coeficiente
Inferior a 1 año.	0,14
1 año.	0,13
2 años.	0,15
3 años.	0,16
4 años.	0,17
5 años.	0,17
6 años.	0,16
7 años.	0,12
8 años.	0,10
9 años.	0,09
10 años.	0,08
11 años.	0,08
12 años.	0,08
13 años.	0,08
14 años.	0,10
15 años.	0,12
16 años.	0,16
17 años.	0,20
18 años.	0,26
19 años.	0,36
Igual o superior a 20 años.	0,45

Estos coeficientes máximos serán actualizados anualmente mediante norma con rango legal, pudiendo llevarse a cabo dicha actualización mediante las leyes de presupuestos generales del Estado.

Si, como consecuencia de la actualización referida en el párrafo anterior, alguno de los coeficientes aprobados por la vigente ordenanza fiscal resultara ser superior al correspondiente nuevo máximo legal, se aplicará este directamente hasta que entre en vigor la nueva ordenanza fiscal que corrija dicho exceso.

5. Cuando, a instancia del sujeto pasivo, conforme al procedimiento establecido en el artículo 2.6 de esta Ordenanza, se constate que el importe del incremento de valor es inferior al importe de la base imponible determinada con arreglo a lo dispuesto en los apartados anteriores de este artículo, se tomará como base imponible el importe de dicho incremento de valor.

Art. 6º. Cuota tributaria.

La cuota tributaria del impuesto será el resultado de aplicar a la base imponible el tipo de gravamen.

Art. 7º. Tipo de gravamen

El tipo de gravamen es del 25,00 %.

Art. 8º. Devengo.

1. El impuesto se devenga:

- a) Cuando se transmite la propiedad del terreno, sea a título oneroso o título gratuito, inter vivos o mortis causa, en la fecha de la transmisión.
- b) Cuando se constituye o se transmite cualquier derecho real de disfrute limitativo del dominio, en la fecha de la constitución o de la transmisión.

2. A los efectos de lo que dispone el apartado anterior, se considera fecha de la transmisión:

- a) En los actos o en los contratos inter-vivos, la del otorgamiento del documento público y, si se trata de documentos privados, la de la incorporación o inscripción en un registro público o la del libramiento a un funcionario público por razón de su oficio.
- b) En las transmisiones mortis causa, la de la defunción del causante.
- c) En las subastas judiciales, administrativas o notariales, se tomara la fecha del auto o providencia aprobado el remate si en el mismo queda constancia de la entrega del inmueble. En cualquier caso, se estará a la fecha del documento público.**
- d) En las expropiaciones forzosas, la fecha del acta de ocupación.**

3. En el caso de que se declare o se reconozca judicialmente o administrativamente que ha tenido lugar la nulidad, la rescisión o la resolución del acto o del contrato que determina la transmisión del derecho real de disfrute sobre este contrato, el sujeto pasivo tiene derecho a la devolución del impuesto pagado, siempre que este acto o contrato no le haya comportado ningún efecto lucrativo y que reclame la devolución en el termino de cuatro años desde que la resolución fue firme.

Se entiende que hay efecto lucrativo cuando no se justifica que los interesados han de hacer las devoluciones recíprocas a que hace referencia el artículo 1295 del Código Civil. Aunque el acto o el contrato no hayan producido efectos lucrativos, si la rescisión o la resolución se declara por incumplimiento de las obligaciones del sujeto pasivo del impuesto no le corresponderá ninguna devolución.

4. Si el contrato queda sin efecto por acuerdo mutuo de las partes contratantes, no procede la devolución del impuesto pagado, y deberá considerarse como un acto nuevo sometido a tributación. En este caso de mutuo acuerdo, ha de considerarse la avenencia en acto de conciliación y asentimiento de la demanda.

5. La cualificación de los actos o contratos entre los cuales hay establecida alguna condición ha de hacerse de acuerdo con las prescripciones del Código Civil. En el caso que sea suspensiva, el impuesto no ha de liquidarse hasta que esta no se cumpla. Si la condición es resolutoria, el impuesto se exige, salvo que, cuando la condición se cumpla se haga la devolución oportuna, según la regla del apartado 3 anterior. Se considera que la condición suspensiva se ha cumplido cuando el adquirente ha entrado en posesión del terreno.

Art. 9º. Gestión del impuesto.

1. Los sujetos pasivos vendrán obligados a presentar ante el ayuntamiento la declaración según el modelo de declaración preparado al efecto, conteniendo los elementos de la relación tributaria imprescindibles para practicar la liquidación procedente.

Junto con la declaración deberá de presentarse el documento que tenga consignado los actos o los contratos que originen la imposición, así como la documentación necesaria para el cálculo de la base imponible según la opción elegida por el sujeto pasivo, de acuerdo con lo dispuesto en el apartado 5 del artículo 5 de esta ordenanza, así como la acreditación de la no sujeción o exención del impuesto por alguna de las causas establecidas en esta ordenanza.

2. Dicha declaración deberá ser presentada en los siguientes plazos, a contar desde la fecha en que se produzca el devengo del impuesto:

- a) Cuando se trate de actos ínter vivos, el plazo será de treinta días hábiles.**
- b) Cuando se trate de actos por causa de muerte, el plazo será de seis meses prorrogables hasta un año a solicitud del sujeto pasivo.**

La solicitud de prórroga se deberá de formalizar en el plazo de 6 meses desde el devengo del impuesto; ya que en caso contrario la misma se desestimará al haberse devengado los recargos extemporáneos del art. 27 de la Ley General Tributaria.

Art. 10º. Notificaciones.

1. Las liquidaciones del impuesto se notificaran íntegramente a los sujetos pasivos con indicación del plazo de ingreso y expresión de los recursos procedentes.

2. El Ayuntamiento de Xirivella, a efectos de practicar la correspondiente liquidación, podrá:

- a) Utilizar los datos consignados por el obligado tributario en su declaración o cualquier otro que obre en su poder.**
- b) Requerir al obligado para que aclare los datos consignados en su declaración o presente justificante de los mismos.**

3. Realizadas las actuaciones de calificación y cuantificación oportunas, el Ayuntamiento de Xirivella notificará, sin más trámite, la liquidación que proceda.

Art. 11º.

Igualmente, están obligados a comunicar al Ayuntamiento la realización del hecho imponible en los mismos términos que los sujetos pasivo:

- a) En los supuestos previstos por la letra a) del artículo 4 de esta Ordenanza, siempre que se haya constituido por negocio jurídico intervivos, el donante o la persona que constituya o transmita el derecho real de que se trate.**
- b) En los supuestos previstos por la letra b) del artículo citado, el adquirente o la persona a favor de la cual se constituya o se transmita el derecho real de que se trate.**

Art. 12º.

Los notarios estarán obligados a remitir al ayuntamiento respectivo, dentro de la primera quincena de cada trimestre, relación o índice comprensivo de todos los documentos por ellos autorizados en el trimestre anterior, en los que se contengan hechos, actos o negocios jurídicos que pongan de manifiesto la realización del hecho imponible de este impuesto, con excepción de los actos de última voluntad. También estarán obligados a remitir, dentro del mismo plazo, relación de los documentos privados comprensivos de los mismos hechos, actos o negocios jurídicos, que les hayan sido presentados para conocimiento o legitimación de firmas. Lo prevenido en este apartado se entiende sin

perjuicio del deber general de colaboración establecido en la Ley General Tributaria.

En la relación o índice que remitan los notarios al ayuntamiento, éstos deberán hacer constar la referencia catastral de los bienes inmuebles cuando dicha referencia se corresponda con los que sean objeto de transmisión.

Los notarios advertirán expresamente a los comparecientes en los documentos que autoricen sobre el plazo dentro del cual están obligados los interesados a presentar declaración por el impuesto y, asimismo, sobre las responsabilidades en que incurran por la falta de presentación de declaraciones.

Art. 13º. Las Administraciones tributarias de las comunidades autónomas y de las entidades locales colaborarán para la aplicación del impuesto y, en particular, para dar cumplimiento a lo establecido en los artículos 104.5 y 107.5, pudiendo suscribirse para ello los correspondientes convenios de intercambio de información tributaria y de colaboración.

Art. 14º Infracciones y sanciones.

En todo lo que hace referencia a la calificación de las infracciones tributarias y a la determinación de las sanciones que les corresponden en cada caso, se debe aplicar el régimen regulado por la Ley general tributaria y las disposiciones que la complementen y la desarrollen.

DISPOSICIÓN ADICIONAL.

Las modificaciones producidas por la Ley de presupuestos generales del Estado o cualquier otra norma de rango legal que afecten cualquier elemento del presente impuesto serán de aplicación dentro del ámbito de la presente Ordenanza.

DISPOSICION FINAL

Una vez aprobada definitivamente esta ordenanza surtirá efectos al día siguiente de su publicación en el Boletín Oficial de la Provincia, y continuará vigente en tanto no se acuerde la modificación o derogación.